

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 4, 1863.

Ἐχομεν τέλος πάντων βασιλεία, οὐτινος οἱ πρῶτοι λόγοι, τὰ πρῶτα βήματα, τὰ πρῶτα ἔργα οἰωρίζονται εὐδαίμονα τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς πατρίδος. Καὶ διὰ μὲν τῆς προκηρύξεως αὐτοῦ ὑπόσχεται τὰ βαδίσαι ὁδὸν συνταγματικὴν, τὰ σεβασθῆ τοὺς νόμους καὶ τὴν θρησκείαν ἡμῶν, τὰ γείνη πάντων ἐπίσης φιλόστοργος καὶ δίκαιος πατήρ, καὶ μόνον στήριγμα τὰ κατασκευάσῃ ἑαυτῷ τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηκόων· διὰ δὲ τῶν ἔργων, ἐφάνη εὐμενῆς, ἀφελῆς, εὐλαβῆς πρὸς τὰ τῆς ἡμετέρας λατρείας, καὶ πίστιν ἔδειξε πολλὴν πρὸς τὸ ἐπὶ ἡκούσαν αὐτοῦ, « φυλακὴν ἀσφαλεστάτην ἡγησάμενος τοῦ σώματος εἶναι τὴν τε τῶν φίλων ἀρετὴν καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὖνοιαν καὶ τὴν φρόνησιν αὐτοῦ. »

Καὶ ἀξιομακάριστος μὲν ἡ Ἑλλὰς ὅτι ἔτυχε τοιοῦτου ἀρχοντος· ἀλλ' ἴνα εὐτυχήσῃ ἡ πολιτεία ἀρκοῦσι μόναι τοῦ βασιλέως αἱ ἀρεταί; « Πυθαγόρας τῶν πόλεων ἐκείνων εἶπεν ἀρίστην, τὴν ἀνδρας ἀγαθοὺς ἔχουσαν. » Ἀλλὰ καὶ ὁ Σωκράτης ἐρωτηθεὶς « ποία ἰσχυροτάτη τῶν πόλεων, » ἀπεκρίθη, « ἡ ἀνδρας ἔχουσα ἀγαθοὺς. »

Ἰδοὺ ἡ προκήρυξις τοῦ Βασιλέως

ΕΛΛΗΝΕΣ !

Ἀνθεαίνων τὸν θρόνον, ἐφ' ὃν μὲ ἐκάλεσεν ἡ ψῆφος ὑμῶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀπευθύνω ὑμῖν λόγους τινάς.

Οὔτε δεξιότητά οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς· προσόντα τοιαῦτα οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἐδύνασθε ἀπὸ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποίθησιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῆ, μετὰ βεβαιότητος πίστεως εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτότητα τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ὑπόσχομαι ὑμῖν νὰ ἀφιερῶσω τὴν ζωὴν μου σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.

Οὐ μόνον θέλω σεβασθῆ καὶ τηρήσει εὐσυνειδότητως τοὺς νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ σύνταγμα, τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῆ καὶ θέλω ἀσκηθῆ ὅπως ἀγαπᾷ τοὺς θεσμοὺς ὑμῶν, τὰ ἔθνη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὅ,τι ὑμεῖς αὐτοὶ λατρεύετε, ὡς ἤδη ἀγαπᾷ ὑμᾶς αὐτούς.

Παρακαλέσω δὲ τοὺς ἀρίστους καὶ δεξιωτάτους τῶν παρ' ὑμῖν ἀνδρῶν, ἵνα συνταχθῶσι περὶ ἐμὲ, χωρὶς νὰ ἐμβλέψωσιν εἰς προγενεστέρας πολιτικὰς διαφοράς· τῇ νοήμονι δὲ καὶ πεφωτισμένῃ συναγωγῇ αὐτῶν θέλω προσπαθῆσαι, ὅπως ἀναπτύξω τὰ παντοειδῆ ἀγαθὰ σπέρματα καὶ τοὺς ὕλικους πό-

ρους, οὓς περιέχει ἡ ὠραία πατρίς ὑμῶν, πατρίς καὶ ἐμοῦ γενομένη ἐφεξῆς.

Σκοπὸς τῆς φιλοδοξίας μου ἔσεται οὗτος, νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἐξήρτηται, πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ παντοδύναμος, ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀναδεικνύμενος, χειραγωγῆσαι με ἐν ταῖς προσπαθείαις μου· εἴθε δὲ μηδέποτε ἐπιτρέψῃ, ὅπως λησμονήσω τὰς πανδήμους ὑποσχέσεις, αἱ σήμερον ἔδωκα ὑμῖν !

Ἐπὶ τούτοις, ἱκετεύω τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα σκέπῃ ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ἀγίαν καὶ σωτήριον σκέπην Αὐτοῦ.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1863.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὁ βασιλεὺς ἀνέθετο εἰς τὸν πληρεξούσιον Κ. Α. Βούλγαρην τὸ καθῆκον τὰ συγκροτήσῃ ὑπουργεῖον· συνεκρότησε δὲ αὐτὸ ὡς ἐξῆς· 1. Α. Βούλγαρης πρῶτος ὑπουργὸς καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν. 2. Διαμαντόπουλος, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ναυτικῶν. 3. Π. Δηλιγιάννης ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. 4. Α. Πετσάλης ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας. 5. Α. Δρόσος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ 6. Α. Σμόλερς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Πάντες οὗτοι εἶναι μέλη τῆς Συνελεύσεως. Πολλοὺς ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν ἠκούσαμεν κατακρίνοντας τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἠπορήσαμεν μεγάλως διὰ δύο λόγους· πρῶτον διότι συνεκροτήθη κατὰ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα, ὑπὲρ ὧν, ὡς διασαλπίζεται τοῦλάχιστον μέχρι τῆς σήμερον, ἐγένετο ἡ ἐπανάστασις τοῦ Ὀκτωβρίου, τοῦ βασιλέως ἀναθέρτος εἰς πληρεξούσιον ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τὴν σόστασιν τοῦ ὑπουργείου καὶ μηδαμῶς ἀναμιχθέντος εἰς τὰ προσωπικά· καὶ δεύτερον διότι καὶ παράλογον καὶ ἄδικον εἶναι τὰ ἐπιπέσωμεν καθ' ὑπουργῶν οἱ τινες μὲν ὥρκισθησαν. Ἀς δώσωμεν αὐτοῖς καιρὸν νὰ πράξωσι, καὶ ἂν αἱ πράξεις αὐτῶν εἶναι κακαί, τότε ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ κατακρίνωμεν αὐτούς. Οὔτε πρέπει οἱ κατακρίνοντες νὰ πιστεύωσιν ὅτι μόνοι αὐτοὶ ἔλαβον παρὰ Θεοῦ φιλοπατρίαν, ἀρετὴν, νοῦν καὶ ἐμπειρίαν. Εἰς ἡμᾶς ἀρκεῖ νὰ ὁπομιμνήσκωμεν πάντοτε πρὸς τὴν ἐξουσίαν ὅ,τι ἀπεκρίθη ποτὲ ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα αὐτὸν « ὁποίους δεῖ καθιστάσθαι εἰς τὰς ἀρχάς; » — Ἐκείνους, εἶπεν, « οἱτινες ἐκ παιδῶν καλῶς ἡχθησαν, καὶ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες μὴ γεγόνاسι προδύται τῆς αὐτῶν ἡλικίας λήμματος χάριν. »

Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέχθη ὁ Κ. Ἰω. Μεσσηνέζης, Ἀντάρχη δὲ διορίσθη ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος συνταγματάρχης Σκ. Σούτσος.

Πρέσβυς ἐκτακτος ἵνα υπογράψῃ τὴν συνθήκην τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος στέλλεται εἰς Ἀγγλίαν ὁ Κ. Χαρίλ. Σπ. Τρικούπη, ἄλλοτε ἐπιτετραμμένος ἐν Λονδίῳ. Ἡ πρώτη αὕτη ἐκλογή τιμᾷ τὸ ὑπουργεῖον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΓΟΡΓΟΠΙΚΟΥ. Καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ πέρυσι (*) καὶ τὴν 1 Ἰουνίου ἐνεσώτως ἔτους (**), ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐκκλησίας ταύτης, λέγοντες ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν διαφόρων περιηγητῶν προκύπτει ὅτι ἡ Παναγία Γοργοπίκου καλεῖται καὶ *Καθολικὸν*. Ἄλλ' οἱ περιηγηταί, ἄλλοι μὲν ἐπισπολαίως γράψαντες, ἄλλοι δὲ τυρλῶς ἀντιγράψαντες ἠπατήθησαν. Ὁρθῶς ἔγραψαν ὁ Γάλλος Ernest Breton (Athènes, σελ. 242, σημ. 4) καὶ ὁ Κύριος Σοφοκλῆς Οἰκονόμος, ἐν τῇ περὶ Φραγκίσκου τοῦ Κόακου ἐπιστολῇ, ὅτι τὸ *Καθολικὸν* ἔκειτο ὅπου νῦν ἡ πλατεῖα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἡμεῖς δ' ἐσφαλμένως, ἔνεκα τῆς ἀκριβοῦς συμπαραβολῆς τῶν περιηγητῶν Chandler, Spon, X. Scrofani, Buchon, Gailhabaud καὶ Couchaud, τὴν γνώμην ἐκείνων ἀντικρούσαντες, ὁμολογοῦμεν δημοσίᾳ τὴν ἡμετέραν ἀπάτην, λαθόντες ἀξιόπιστον περὶ τούτου μαρτυρίαν τοῦ σεβαστοῦ Ἀθηναίου Σπυρίδωνος Βενιζέλου, ζώντος μνημείου τῶν πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως χρόνων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Λύσις τοῦ ἐν τῇ 326 φυλλάδιῳ αἰγίσματος.

Βασιλικὸν διάδημα ἔς τὴ μέτωπόν μου φέρω,

Αἰχμάλωτον, πλὴν εὐγενῆ, τὴν κεφαλὴν μου αἶρω.

(*) Ἰδὲ τόμ. ΙΓ'. φυλλ. 297, σελ. 202—206.

(**) Ἰδὲ φυλλ. 317, σελ. 133.

Τὸ βλέμμα μου περισκοπεῖ Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν
κάμμιαν ἴσθιν ὑψηλίον δὲν ἔχω ἄλλην ἴσθιν.
Τοὺς πόδας μου δυὸ θαλάσσειν τὰ ὕδατα φιλοῦσι,
Ἔθνη παντοῖα, μόρια τὴν γῆν μου κατοικοῦσι.
Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι καὶ Ἕλληνες, Αὔστριακοὶ καὶ Ῥώσσοι
πρὸς με τὸν νοὺν των στρέφοντες, ἀντιζήλοισι κερταῖσι.
Ἀχμαῖα εἰς τὴν δόξαν μου, ἔς τὴν πᾶσιν μου γενναία,
ἐγήρασα πλὴν ἔζησα καὶ εἶμαι πάλιν Νέα.
Τοῦ τελευταίου μου Μνηστοῦ Πιστεῦ ἡ ἱστορία (1)
ἐβάσθη μ' αἶμα ἱερυθρὸν... τὸν σπάρξαν θηρία...
Ἐν τῇ κραταίᾳ μου δεξιᾷ ἔταν ὁ Πλάστης θέση
ρομφαίαν, ... Ἡμισέληνος ὅπου βρεθῇ θά πῶσι.
Τέσσαρ μοὶ ἀπένειμαν ὀνόματα (2) καὶ μίαν
Ἐγκλείω εἰς τὰ στήθη μου ἀκράδαντον ΣΟΦΙΑΝ.

Γ. BANNIERES.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλάδιον 326, 15 Ὀκτωβρίου.

—ooo—

Σελ.	Στίλ.	Στίχ.	Ἀντί.	Ἀνάγνωθι
369	6.	14.	φίλοι	φίλου
"	"	16.	θραύων	θραύοντος
371	"	14.	ἀπροσδοκῆτως ἀπὸ	ἀπροσδοκῆτον.
373	"	34.	ἔστω	ἔξω
375	α.	4.	τινες	τινας
"	"	37.	λαγηνῶν	λαγῆνων
"	"	42.	ἀνήγειρται	ἀνήγερται
"	"	44.	καλλεῖται	καλλιέργεται
377	6.	8.	γνωρίζει	δὲν γνωρίζει
"	"	38.	ἀδρούς	ἀδρῶς
380	α.	30.	χημικά	χημικὰ
Ἐν δὲ τῇ παρόντι φυλλάδιῳ σελ. 397. στίλ. 6. στίχ. 49. ἀντὶ πάλιν ἀνάγνωθι πασσαίων.				

(1) Ἐννοεῖται Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος τελευταῖος τῶν Λατίνων βασιλέων.

(2) Κωνσταντινούπολις, Βυζάντιον, Νέα Ῥώμη καὶ Ἑπτάλοφος.

ΓΡΙΦΟΣ.

